

Niels Meulman in BG.

Ik ren harder dan vroeger

Graffitikoning Niels 'Shoe' Meulman is hartstikke salonfähig

Cursisten opgelet. Breek een stok af, doop die in een pot ouderwets milieuvriendelijke viltstift-inkt en schrijf daarmee een woord op de muur als een middeleeuwse monnik die met bladgoud in de weer is, of liever als een Japans schoonschrijver, want 'n hoog tempo is geboden. Let erop dat de betekenis van het woord, de opvolging van de letters, hun vorm en onderlinge verhouding in evenwicht zijn.

JA, BESTE CURSISTEN, dat valt nog niet mee, hè. Deze kunstvorm leer je namelijk niet op cursus of uit een boekje. Dit is namelijk geen truttige kalligrafie, maar calligraffiti, die eeuwenoude schoonschrijfkunst combineert met rauwe en piepjonge graffiti. Voor die kunstvorm is talent nodig en heel veel oefening.

NEEM EEN VOORBEELD aan de Amsterdamse letterkoning Niels Meulman (40), alias 'Shoe'. Dit schreef hij al 25 jaar geleden al op een deprebetonnen stadsmuur. "Geschreven met de spuitbus, maar toen al zag het er gekalligrafeerd uit. Een beetje gotisch, weet je wel." Het was dan ook de tijd van de punk. In

met spuitbussen mee. Hij werd de aartsvader van de Nederlandse graffiti en struinde jarenlang met zijn wapenbroeders uit New York, Parijs en Londen de Europese steden af om hun graffiti te verspreiden.

DE CRIME TIME KINGS, zo heette het groepje. Dat graffiti kunst kon zijn, werd immers toen nog niet echt ingezien, zeker niet bij stadsbestuurders en politie. "De Crime Time Kings Crusades, heetten onze reizen", zegt Meulman, enigszins vertederd om de bravoure van zijn jeugd. Cynisch: "Geen Europese stad was na onze kruistocht nog hetzelfde." Graffiti kreeg waardering, in de media en bij musea. Shoe's spuitbuskunst werd salonfähig, of op z'n minst meer geaccepteerd. Niels werd succesvol graffisch ontwerper, art director en copywriter in de reclame. "En of ik nu salonfähig ben", zegt Niels terwijl hij een door hem ontworpen zijden sjaal uit zijn bureaula trekt.

TOCH IS HIJ MET ZIJN tentoonstelling 'Calligraffiti' in het Amsterdamse Post CS eigenlijk weer terug bij 'af, en misschien met meer inspiratie en vaardigheden dan ooit. In zijn tijdelijke atelier op de benedenverdieping van Post CS zien we wat 25 jaar ervaring vermag. 'Asswipe', staat er in chique, gouden letters - hier moet je wel naar kijken. De zilveren letters die verderop het woord 'Gold' vormen, zetten meteen aan tot hebbelijkheid. Soms doen de woorden Japans aan, soms heel erg Middeleeuws - anderen zouden zeggen: Duits uit het foute tijdvak. "Maar niemand heeft het alleenrecht op die gotische letter", zegt Niels. "Die letters werden al gebruikt in 1200. De monniken die hun leven aan die letters hebben gewijd, daar het ik superveel respect voor." Niet dat hij zelf maanden op een letter zou kunnen zwoegen. De jachtigheid van een het bestaan als

Calligraffiti

Expositie

De tentoonstelling 'Calligraffiti' van Niels Meulman is 14, 15 en 16 september te zien in BG, Oosterdokskade 3, Amsterdam.

vagebondkunstenaar zit hem nog in het bloed. "Het moest altijd snel, altijd sneaky. Daarom kan ik er nog steeds niet tegen als mensen meekijken wanneer ik bezig ben."

DAT JACHTIGE IS ER INMIDDELS wel een beetje af. Kwasten en potten verf neem je immers moeilijker mee op straat, al zet Shoe nog wel eens een 'piece'. Laats deed hij daarbij nog een meesterlijke uitvinding. Een tank, bedoeld voor de tuinier in strijd tegen insecten, is makkelijk te vullen met verf. Veertig liter gaat erin, de tank gaat op de rug. Gardena-slang en sproeimond erbij en hup: binnen een paar minuten staat er een mega-kunstwerk op de muur. Op YouTube is hiervan een grappig filmpje te zien. Acceptatie of niet, zo iets is nog altijd verboden. Niels: "Ik ren harder dan vroeger."

NIELS RIGTER
niels.rigter@metronieuws.nl

Niels Meulman in 1982. Toen al aan de calligraffiti.

"Geen Europese stad was na onze kruistocht nog hetzelfde." Niels

"Het moest altijd sneaky."
Niels Meulman

Amsterdam verscheen toen wel eens een leuze op de muur, maar die was dan geschreven met een vijfduimskwast en witte latex. In dat jaar merkte Nederland voor het eerst iets van de Amerikaanse subway-kunst graffiti. "Kleurrijke boodschappen bubbleletters, dikke vetters - totaal iets anders", herinnert Niels zich. "De stijl, de letters, de hiphopcultuur eromheen: het sprak me meteen aan." Dageelijks trok hij door de stad, een rugzak

